

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 67 ANULU XXI.

Sabiuu, in 1931 Augustu 1873.

Telegrafulu ese de done ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiuu la espeditur'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate cãtra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiuu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte pãrti ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intãra ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Escelenti'a Sea domnulu Ministru ungurescu regescu de cultu si instructiune publica prin rescriptulu seu din 19 Augustu a. c. Nr. 22,725 incunoscintiãza pre Presãnti'a Sea parintele Episcopu alu Caransebesiului Ioanu Popasu cã pre presiedintele consistoriului metropolitanu, ca Majestatea Sea cesara regesca apostolica s'a induratu a luã la prãgratiõsa cunoscintiã convocarea congresului natiunalu românû bisericescu greco-orientalu pre 7 Septembre a. c. cal. nou pentru alegerea noului Metropolitu.

Deputati alesi la congresu.

In cerculu preotiescu (vacantu) alu Mehadiei dieces'a Caransebesiului este alesu de deputatu congresualu Presãnti'a Sea domnulu Episcopu diecesanu Ioanu Popasu.

In cercurile (laice) urmatõrie s'au mai alesu: Ioanu Bojitia adv. in cerc. III; Alecsiu Onitiu subjude in cerc. IV. Davidu Almasianu prof. gimn. in cerc. VII; Simeonu Trifu jude proc. si Sabiuu Pisko concip. de adv. in cerc. X; Dr. Ioanu Mesiotã dir. gimn. in cerc. XI; Ioanu cav. de Puscãriu si Nicol. Strevoiu adv. in cerc. XII; Ioanu Candrea prof. in cerc. XIII; Dr. Ioanu Nemestiadv. in cerc. XIV; Tomã Rosiescu concep. minist. in cerc. XVI; Dr. Stefanu Pecurãriu adv. in cerc. XVII; Ioanichiu Olariu priv. in cerc. XVIII.

Suum Cuique.

Abiã cãte va dile ne mai despartiescu de diu'a solemnã a reunirei congresului convocatu pentru alegerea de Archiepiscopu si Metropolitu alu sãntei nõstre biserici ortodoxe din Transilvani'a si Ungari'a.

Organu alu Metropoliei, dupa cum l'a fostu creatu, si dupa cum 'lu numesce in testamentulu seu marele si in veci regretatulu nostru Archiereu si Metropolitu Andreiu, „Telegrafulu Romanu“ a pastratu cea mai deplina reserva atãtu in privinti'a candidatiunilor la congresu, cãtu si in privinti'a candidaturilor la veduvitul scaunu archierescu si metropolitanu. Desfidemu pre ori-cine a ne probã contrariulu. Reserv'a nõstra inse pastrata cu sãntientia spre a nu ni se putea imputã nici macaru umbr'a unei inflointie, eramu in totu dreptulu a crede, ca va fi apretiuã si armata si de alte organe de publicitate; pentru ca deca noi, organu alu metropoliei, care avemu nu numai dreptulu dara si cea mai imperiõsa datoria de a dice cuventulu nostru intr'o afacere de celu mai principalu interesu pentru biserica si natiunea, a cãrui organu suntemu, deca noi pastrãmu reserva, cu cãtu mai multu celelalte organe de publicitate romãne aru fi trebuitu sa soie apretiuã reserv'a nõstra si sa o urmedie!

Dupa cum amu dis'o de atãtea ori in Telegrafu, sa lasãmu pre credinciosii archidiecesei a-si dã voturile fia-care in plina convictiune, cã apoi si deputatii alesi miscati numai de binele publicu alu bisericeii si natiunei ierasi sa alãga dupa propri'a loru convictiune pre acel'a pre care-lu voru considerã de celu mai demnu, de celu mai aptu, de celu mai calificatu spre a se urcã in scaunulu archierescu si metropolitanu veduvitu prin trecerea dintre cei vii a fericitului — nemuritoriului nostru Metropolitu Andreiu.

Cu anim'a sfasiata de dorere venimu inse sa marturisimu ca ne-amu insielatu amaru!

Unii individi dela care natiunea si biserica erã in totu dreptulu a acceptã sa nu fia miscatu decãtu de interesulu bine intielesu alu credinciosiloru archidiecesei, venandu veduvitul scaunu metropoli-

tanu, ce in convincliunea loru, reconoscu ca nu le compete, turbura ap'a, spre a putã pescui in turbure.

Nemultiãmiti cu cea mai completa reserva ce noi amu pestratu, cauta noduri in papura spre a inventã preteste sa calumnieze in tãte chipurile si pre tãte tonurile pre cei mai demni barbati ai bisericeii — urmandu proverbulu machiavelistu „calumniadia, calumniadia mereu, ca totu va remanã o pãta“.

Si apoi totu d-loru de cãtra padure. Totu d-loru striga cãtu le ia gur'a, ca d-loru au pestratu cea mai perfecta reserva (!!!) Pre cãndu altmintrea se pãrta dnii din Sabiuu, adeca noi (vedi „Albin'a“ nr. 61).

D-loru au urmatu cea mai perfecta reserva! Auditi õmeni buni, cea mai perfecta reserva!!

A-ti credintu pãte ca reserv'a in care ne-amu inchisu din propri'a nõstra vointia, este o slabiãciune? Ori credeti ca noi ochi avemu si nu vedemu, urechi avemu si nu audimu?

A-ti mersu prea departe dloru, prea departe! Ne-ati provocatu in continuu si nu v'amu respunsu. V'ati facutu tãte laudele de pre lume si amu disu in sufletulu nostru: sa ve fia de bine. A-ti inseratu in diariulu d-v. tãte calumniile in contr'a barbatulu celui mai demnu, celui mai calificatu ce natiunea romãna a sãntei nõstre bisericeii ortodoxe posedã si ne-amu disu: „Sa tacemu, pentru ca nimic'a nu este mai neresistibilu cã adevèrulu.“

Credinciosii Archidiecesei pre carii nu-i dõre decãtu de binele bisericeii si alu natiunei — voru scãi dã fia-cãrui'a ceea ce i se cuvine, si calumni'a nu are alta respãta decãtu dispretiulu.

Provedinti'a atotu poterniculu Ddiu care in tempuri viforõse ale sãntei nõstre bisericeii, si ale multu incercatei nõstre natiuni, ne-a tramisu pre fericitul marele Archipastoriu Andreiu, care in toti seculii va viuã in anitele dreptcredinciosiloru bisericeii nõstre, avemu firma credintia ca va luminã pre cei chamati pentru alegere si tãte machinatiunile, tãte pãndiele ce a-ti intinsu se voru spulberã cum se spulbera negurile la ivirea sãrelui.

Cea mai rezervata atitudine, dicu dnii dela „Albin'a“ ca au urmatu si noi din contra. Sa cercetãmu putienu pentru a face putiena lumina. In acela-si nr., in care-si da acestu testimoniu, cã si cãndu aru voi sa demustre cãta veracitate se pãte acceptã dela dens'a, „Albin'a“ publica o lunga diatriba in contr'a venerabilulu Parintelui Archimandritu Pope'a, care o inchiea cu urmatõrele espressiuni pre cari le reproducemu ad litteram:

„Amu fostu lungi, de redactoru, si ni grãtia, si ni frica, cã nu cum-va P. Vicariu arch. sa se faca Metropolitu, cãci apoi tractulu nostru si noi cei bine-simtitori amu pus'o de mamaliga etc.

Dãca este adevèratu, ceea ce a disu unu mare si profunda cugetatoriu ca stilulu este omulu, apoi vedia credinciosii archidiecesei ce feliu de fiintie suntu contrarii nostri! D-loru 'si dau testimoniu ca singuri suntu bine simtitori; recte „infalibili“.

Ve cunõscemu domnii mei, scimu ca ve credeti infalibili, scimu ca sunteti de unu caracteru despoticu non-plus ultra! Inse v'ati gresitu cãmpulu de bataia.

Nu sãnt'a nõst'a biserica este unde vre-odata infalibilitatea va avea trecere. Sãnt'a nõstra biserica din contra reproba cu orõre atari precepte perniciose; credinciosii discernu, cauta adevèrulu si prin consensulu maioritãtii celoru chieamati, chiamandu cu pietate lumin'a si darulu celui de susu pentru ca tãta lumin'a si totu darulu de susu este, cei chiamati pasiescu apoi la votu. Acãst'a nu plãce inse detractoriloru nostri, proba este, ca prin tãte midilõcele 'si punu tãta silinti'a a se alege deputati õmenii d-loru, ca apoi la porunca se iesu din urna numele acelui'a pre care voiescu d-loru.

Socotiti ca nu cunõscemu tãte itiele cãte a-ti intinsu?

Ne-ati facutu o crima ca abiã amu luat u cunoscintia din unele diuarie germane despre persõna ce aru fi candidatulu maioritãtii credinciosiloru din archidieceasa, si pentru ca plini de respectu pentru caracterulu de feru, si eruditiunea barbatulu amintitu, amu atinsu in trecãtu cualitãtile eminente ce insusiesce! Si d-võstra in locu de a iesi pre fatia cu candidatulu ce credeti mai calificatu, ce a-ti facutu? Sfatuiri, preste sfatuiri din cari au esitu apoi circularie occulte — desemnandu fia-cãrui cercu electoralu õmeni de ai d-võstre — pentru ca la alegerea de Metropolitu sa scõteti dupa porunca pre acel'a pre care demultu 'lu aveti gat'a desemnatu, si nu-lu proponeti pre fatia; pentru ce? Negresitu pentru a dovedi ca credinciosii bisericeii nici nu trebuie a cunõscè, nici a vedea decãtu numai prin cele ce d-v. dictati si a se increde orbesce pentru cea mai mare laudã a constitutionalismulu bisericescu „s u i g e n e r i s“ patronatu de d-v.

Si acãsta urmare aveti cutediarea a o numi reserva! Si pentru ca cu unu caracteru de feru cã alu barbatulu pre care nu noi l'amu propusu, dara marturisindu adevèrulu amu amintitu in trecãtu cualitãtile ce insusiesce, si pre care nu le-ati potutu si nu le puteti ignora, pentru ca cu unu asemenea barbatu nu a-ti potea dictã natiunei si bisericeii, pentru a-lu innegrã inaintea credinciosiloru Archidiecesei, inventati totu feliu de metechne, calumniati si calumniati mereu, si acãst'a in gur'a d-v. se numesce totu reserva!!

Dara sa vedemu ce imputati, voi cei bine simtitori barbatulu, cãrui pãna la voi cei bine simtitori nu i s'a imputatu nici cãtu o iota? E vorb'a despre preotulu Mandocea din Cincula-mare.

Cei bine simtitori dela „Albin'a“ dupa multe si merunte ce insira spanu, ca parintele Archimandritu in calitate de presiedinte alu Consistoriulu l'aru partinã. Si cu ce dovedescu d-loru acãst'a? Sa citãmu diu „Albin'a“:

„Õre fatia de atari portãri scandalisãtorie si aretate ven. consist. arch. inaintea unui judetiu nepartinitoriu trasu la respundere?! Suntu patru septemãni astadi de cãndu s'au comisu scandalele de susu, si totusi vedemu ca in dominec'a trecuta dupa vecerni'a a atietiatu asup'ra comitetulu, dicensu ca acãst'a este „tipatu“ si ca elu a capetatu o sãrthia dela ven. cons. arch. si ea hãrthiile se voru adresã de aci incolo cu preterirea comit. numai lui, cãci pre cuviõsi'a sea parintele vicariu archiep. Nicolau Pope'a, nu-lu lasa nici pre elu nici pre ortaculu lui Grigorie Maieru sa cada, macaru sa comita ori-ce criminalitãti.“

Adeca vedi Dõmne: „Preotulu M. s'a laudatu ca P. Pope'a 'lu partinesce, ca nu-lu lasa, espressiunea „Albinei“.

„Risum teneatis amici“. Dãca X. s'a laudatu ca eu nu-lu lasu, apoi bine simtitorii striga: Asiã e; asiã trebuia sa fia! Minunata logica, si minunati logicieni suntu d-loru dela „Albin'a“!

D'apoi õmeni buni, credeti ca ori-ce veti spune lumea va luã-o dreptu bani buni? Infalibili cãtu pofitiã poteti fi, dara celu putienu asediati-le mai sa semene a ce-va.

la inchipiti-ve ca vine cine-va si dice: D. X. nu importa numele, s'a laudatu ca nu-i pasa de justitia fiindu ca dlu Babesiu nu-lu lasa. Dupa logic'a d-v. eata d. Babesiu trasu la respundere grea! Nenorocite argumente, si mai nenorocite apucaturi!

Ce sa acceptãmu inse noi dela õmenii cari se serva cu atari arme? A-ti intrebato, a-ti cautatu õre d-v. sa vedeti ce a facutu P. Pope'a in privinti'a respectivulu? Nu! Pentru ca nu adevèrulu cautati ci pretestu de invinuire! Dãca a-ti fi intrebatu vi s'aru fi spusu chiaru de cãtra fractiunea d-v. din ven. Consistoriu ca s'a renduitu o nõna comissiune cercetãtorã contra respectivulu, ca acea

comisiune s'a numit dintre barbati, carii numai de partiali nu potu fi tacsati. Ca despre acest'a s'a si anouciatu contrarii respectivului preotu.

Inse tote aceste domnii bine simtitori le cunoscu pre deplinu, si deca se arelu a nu le cunosecaus'a este spre a avea preteste de invinuire contra barbatului a carui caracteru de feru, eruditiune si moralitate esemplaria nu-i lasa sa dorma.

Neavendu nimic'a de disu contra unei atare persone, domnii bine simtitori inventeaza totu feliulu de metechne spre a divisa pre credinciosii bisericei. Unu faptu acest'a, care sangeru inim'a, cu atatu mai vertosu ca nu vine dela inimicii nostrii, — cu cari venerabilulu Parinte Pope'a a susu-tienulu lupte victoriose pentru densulu, aperandu drepururile bisericei si natiunei; nu vine dela inimicii nostrii, ci din sinulu nostru!! Ne consolamu inse cu aceea ca detractorii vener. Archimandritu suntu totu acei'a carii pre insusi in veci neuitatulu nostru Metropolitu A n d r e i u l'au amaritu pana in sufletu in diferite impregiurari.

Suntu totu acei'a carii chiaru dupa trecerea dintre cei vii a fericitului nostru Metropolitu A n d r e i u, atunci candu ori-ce pasiune inceteza la omenii patrioti, d-loru in plinu Consistoriu voiau sa sieda la judecata acusatoria contra decedatulu in veci neuitatulu nostru Metropolitu A n d r e i u, ale carui merite imense pentru natiunea si biserica nostra la tota lumea erau cunoscute, numai acestoru giganti-pigmei nu! Nu ca nu le-au fostu cunoscute si scite, dara fierea, veninulu d-loru nu le permitea a le recunose!

Se vede ca nu suntu destule nevoile cu carii biserica si natiunea are a se lopta in nisce circumstantie asiá de critice ca acele in care ne gasimu, a trebuitu se mai ayemu si dorerea ca din sinulu nostru sa se arete si ingratitudea catra celu mai mare si celu mai puternicu stelpu alu santei nostre biserice si a multu incercatei nostre natiuni, pigmei cari suntu gelosi de grandiosele fapte ale nemuritorulu nostru Archipastoriu Andreiu. Ce vomu face si cum, calca-vomu preste vasiliscu si aspidu?

Ne adresamu catre toti dreptcredinciosii archidiecesei si i rugamu sa discerna, sa caute adeverulu; cu pietate sa cera Parintelui cerescu indreptarea pre drumulu celu dreptu. Sa cumpanesca fia-care in mintea si in inim'a sea bunatatile, si binele de totu feliulu ce nemuritorulu nostru fericitulu Metropolitu Andreiu, ne-a lasatu ca ereditate prin luptele sele fara pregetu si fara repaosu. Sa cumpanimu in mintea si in inim'a nostra totu pasulu si tota gandirea spre binele nostru care s'a intrupatu in grandiosele lui fapte pentru biserica si natiune! Sa cautamu pre accoi'a, pre cari in veci neuitatulu nostru Metropolitu i-au creditu demni de ai face partasi cugetariloru sele inalte si binefacetore pentru natiune si biserica. Sa cautamu cu sirguintia si vomu asla adeverulu. Atunci ochii sufletulu nostru se voru deschide si voru gasi calea cea drepta pre care treboie sa calausimu pentru ridicarea pre scaunulu veduvitu alu metropoliei a barbatulu care cu pasi resoluti va umbla in urmele nemuritorulu nostru Metropolitu. Vomu fi totu-deodata recunoscatori memoriei acelu'a care atata ne-a iubitu ca in orele agoniei sele inca impundu tacere doreriloru sele, ne da divine consilie spre a nu ne lasa prada acelor'a, carii nu binele bisericei si alu natiunei cauta, ci numai binele si resfatiarea loru! Ddiu, pre toti cali interesele santei nostre biserice! Nu punemu mai pre susu de interesele proprii, sa ne aiba in sant'a sea paza!

Sabiu in ajunulu Santei Marii.

Unu inbitoriu de dreptate
si adeveru

Din comitatulu Albei inferioare.

In 15 Augustu 1873.

Alegerea deputatulu clericalu in cerculu electoralu I. in pre venerat'a persona a Presantiei Sele Par. episcopu alu Aradulu Procopiu Ivacicoviciu ne a surprinsu forte cultu, si a facutu in partile aceste o sensatiune forte curioasa, ce da ansa la feliurite interpretatiuni.

Asia dara din cele multe cate strabatu in afara din Sabiu, totu treboie sa fia ce-va adeveratu.

Nu vremu a intrebá: cum vine pre Sánti'a Sea, Par. episcopu, pre carele dealtminte, ca pre unu prelatu inaltu bisericescu si noi lu stimamu si veneramu pre multu, alesu deputatu asta-data in Transilvani'a si togm'a in cerculu electoralu I la Sabiu?

Nu e competinti'a nostra a intrebá, cum de togmai numai catra un e le persone din acelu cercu, a aflatu cu cale a se adresa Presantia Sea? Precandu deca noi transilvanenii n'amu fi gelosi de dreptulu nostru celu scumpu de a ne alege pre archiepiscopulu nostru, desiguru s'aru fi potutu alege in ori care cercu. Nu e competinti'a nostra, nici ca avemu de scopu a ne ocupa cu deslegarea acestei enigme, pentruca ea se va deslega de sine in tempulu celu mai scurtu.

Vremu numai, cu permissionea onoratei redactiuni, a ne spune si noi in privintia acest'a, ca fia ai archidiecesei transilvane, catu se pote de obiectivu, opiniunile nostre modeste, ca nu cum-va retacendu-se actulu acest'a sa apara, ca candu prin tacere amu consenti si noi cu acest'a.

In primul nostru congresu natiunulu bisericescu din a. 1868, tienu la Sabiu, in acelu congresu memorabilu, candu pentru noi romanii ortodocsi din Transilvani'a si Ungari'a s'a deschisu o era noua, candu dupa unu siru de ani plini de suferentie romanii ardeleni cu ungurenii imbratisati sarutandu-se fratiesce lucrau pre intrecute la eliberarea si fericirea bisericei loru natiunale, candu acelu congresu, in care s'a adusu si statutulu organicu, tratulu despre alegerea metropolitulu a datu ansa la desbateri multe si seriose, pana candu s'a adusu apoi cu contielegere reciproca si apendicele despre alegerea metropolitulu, carele este totu odata si archiepiscopulu nostru transilvanu conformu carui deputatii congresuali transilvanenii, loiali cum suntu ei, si impartira dreptulu loru aviticu, de a-si alege pre episcopulu loru propriu in doue dou tie cu confratii loru deputatii ungurenii, pentru cuventulu, cai archiepiscopulu transilvanu este totu odata si metropolitulu romaniloru ortod. din Ungari'a. In privintia acestui obiectu s'a discutat nu o data in cercuri private si amu vedintu pre multi dintre ai nostrii cladindu din capu. Ei bine, amu trecut de multu preste aceste lucruri. Acest'a a pretins'o unitatea, salutea, legatur'a bisericei nostre, ce are a ne intruni catu mai strinsu laolalta. Asia, numai catu vedeti d-vostra, d-loru, multi dintre romanii ortod. transilvanenii si punu si ei intrebarea: de ce ore sa nu participamu si noi la alegerile episcopiloru nostri din Ungari'a, si inca totu numai pentru legatur'a si unitatea bisericei? Ne amu impartitu, diu multi dintre transilvanenii nostri, dreptulu nostru aviticu, celu mai scumpu dreptu alu nostru la alegerea de archiepiscopu, pre candu pentru subsistinti'a acestui'a totu numai noi singuri ardelenii contribuimu. — De ce ore sa mai amintimu aci fapte trecute si complinite? Da, asiá este, nice ca le amu fi amintitu acestea, deca incidentele alegerei deputatulu clericalu in cerculu I nu ne venea inainte asiá cu totul pre neacceptate.

Deci sa ne chiarificamu putintelu: romanii transilvanenii, de-si gelosi de dreptulu loru aviticu, de a-si alege pre archiepiscopulu loru si impartira dreptulu loru egalu cu fratii uguneni, si acum ce se vedu? nici asiá nu e bine, nu e destulu! Prin alegerea deputatulu clericalu in cerculu I alegendu-se Presantia Sea episcopulu Aradulu deputatii transilvanenii la congresulu electoralu viitoriu nu potu concura cu numerulu diumetate dupa cum prescrie § 155, si deca deputatii transilvanenii aru persiste strinsu in congresulu viitoriu, pre langa principiulu, ca ecuilibru, ce s'a statoritu, sa nu se conturbe, si pactulu inchieiatu in congresulu din a. 1868 in privintia alegerei sa nu se altereze nici decatu, atunci nu le aru remane alt'a pentru congresulu viitoriu electoralu decatu a preinde aplicarea §-lui 157 p. 4., care prescrie, ca: „deca si din archidieceasa de o parte, ori din eparchiele sufragane de alta parte, s'aru areta mai multi membri alegatori de catu jumetate, atunci prin sorte se scotu dela votare din partea precumpanitoria atati membri, catu suntu de lipsa spre a sustiene paritatea ambeloru parti“: pentru noi celu pacinu asiá credemu, cumca intentionea congresulu din a. 1868, n'a fostu, n'a potutu fi alt'a decatu paritatea fara nice o reservatiune mentale; ceea ce va se dica cnratu si precisu, la alegerea archiepiscopulu nostru transilvanenu ca metropolitu, se ia parte in togmai: atatu membru ungurenii, catu si transilvanenii, nici mai multi nici mai pacieni. Unu principiu destulu de favoritoriu pentru fratii uguneni, dar' pre care acum prin alegerea deputatulu clericalu in cerculu electoralu I lu vedemu alteratu, de-si suntemu de altmintrea cu totulu devotati inaltei persone alese.

Pre candu scriamu aceste, togma ne sosese dr. 64 din „Telegr. Rom“, in care corespondinti'a

datata din Buda-Pest'a ne-a usiuratu si scurtatu corespondinti'a nostra.

Dlu comisariu consistoriale alu mentionatulu cercu electoralu, dupa „Telegr. Rom“, sa fia disu, ca: „suntemu in dreptu a alege pre ori si cine, de ori si unde“. Pentru unu congresu ordinariu amu mai dice si noi da, inse pentru unu congresu ad hoc, ce are de problema a sea alegerea archiepiscopulu nostru si nimicu alt'a, nu potemu consenti nici-decum cu parerea d-sele; pentruca dica cine ce va vre, paritatea membriloru alegatori mentionata mai susu prin acest'a e alterata, ier' noi n'amu dori pentru tota lumea se vedemu mane poimane din atari casuri precedente nascendu-se neintielegeri intre deputatii transilvanenii si ungurenii.

Totu cu aceea ocaziune sa fia disu unu altu domnu, ca aru fi o rusine acum sa remana celu mai betranu episcopu fara votu in congresu, neavendu in dieces'a sea nici unu locu vacantu. Asia este, nici noi n'amu vre sa remana Presantia Sea fara votu in congresu. Dara cine va crede, ca n'aru repast ori-care deputatu clericalu, si inca tienu-du si acest'a de norocire in favorea pre veneratulu seu archipastoriu, ceea ce de siguru s'aru intempla si in Transilvani'a ori si in care cercu, deca nu aru obstá la medilocu impregiurările mai susu amintite.

Concluziune: Prin actulu mentionatu de alegere s'a alteratu paritatea archidiecesei la alegerea archiepiscopulu seu ca metropolitu si s'a vatematu dreptulu ei restrinsu la alegerea archiepiscopulu seu datu de Statutulu Organicu.

Aceste suntu modestele observatiuni, fara ca se ne obrudemu ale impune cui-va.

m. m.

„Pester Lloyd“ si „Pesti Napló“ scriu despre lucrările pregatitorie la arondarea municipieloru. Din ambe se vede ca ministrulu de interne a inceputu afacerea acest'a cu culegerea datelor statistice forte necesarie. Dupa acest'a a urmatu lucrările, sub conducerea ministrulu de interne mai departe asiá iucatu in momentul de fatia a potutu contele Szapary, ea se pune in contielegere cu ministri Kerkapolyi si Pauler si a croi temeulu conferintieloru ce au a se tiene spre ajungerea scopulu celui nu tocm'a usioru de ajunsu. Principiulu conductoriu se dice ca este, ca impartirea cea noua teritoriale sa se acomodeze in catu va fi cu potintia cercuriloru judecatoresci, finantiali si altoru cercuri de administratiune precum si cercuriloru pentru intregirea armatei regulate si militiane.

Scirile despre venirea Imperatulu Germaniei la Vien'a si a lui Bismark la Gastein unde petrecu celu dintaiu pana in 27 Aug. n. au facutu locu altor'a, ca acesti doi barbati mari ai Germaniei nu voru veni, nici la Vien'a, imperatulu, nici la Gastein, Bismark. De aceste apoi mai lega publiculu si alte conjecturi si adeca, ca relatiunile cele amicabile intre Austro-Ungari'a si Germani'a nu mai suntu cele afabile de mai nainte.

„Pester Lloyd“ vine acum si calmeza presupunerile din urma si ne spune ca de si nu vine Imperatulu Germaniei la Vien'a si n'a venit Bismark la Gastein, noi totu in acelesi relatiuni afabile ne aflamu, ca si mai nainte, candu fu imperatesa germana August'a la Vien'a. „Fr. Blt“ face imputari lui „P. Ll.“ dicendu ca tocmu prin procederea sea cea fara ansa pote escita si nutri suspiciunea ca treboie sa fia cause adenoii politice, cari au produsu recela intre cabinetele din Vien'a si Berlinu.

Despre Regele Italiei se dice ca este decisu a caletori la Vien'a si Berlinu.

In Franci'a se vorbesce despre o apropiare intre bonapartisti si republicani, deca cei din urma se voru decide a primi plebiscitulu.

Despre situatiunea presenta in Franci'a scrie cunoscutulu academicu si ablegatu Littré in „Phare de la Loire“ urmatoarele:

Restauratiunea ce ni se pregatesce, e ca cea dintai, legitimista si clericala, dara e de unu feliu mai strigatoriu si neexplicabilu pentru ca sta sub scotulu invetiatariloru ultramontani si alu „Sylabusului“, care pre tempulu restauratiunei trecute inca nu esista, si ea vine inca inaintea societatiei moderne, carea e pronuciata lumésca, nu cum fu cea dela 1815. Si cu tote aceste unu periculu ingrigitoriu se apropie de noi. Nu treboie sa lu slabimu cu cuvinte, pre candu elu esista in fapta, ci treboie sa-lu luamu in consideratiune asiá precum e si

se-lu combatem cu rezoluție. Déca credem cu privire la greutățile, ce le intemina partidele monarchistilor în inșiși diferințele lor de opinii și în semimentul țerei, ca esistența republicei nu e amenințată, atunci ne înșelăm și această eroră aru pot fi funesta, cându ne aru legăm într'o tranșă înșelătoare și amu complă numai pre situație. Acéști'a situație prelinde, pentru a stă de asupr'a, conlucrarea tuturor francesilor cu sufletu bunu, unitatea tuturor republicanilor și disciplina între acei'a, carii între impregiorările aceste insufletorie de grige sunt conducătorii lor naturali.

Eu vorbiu de periculi, căroru e espusa de presentu republic'a. Cu atâtu inse nu e destulu. Mai bine sa dicem periculi Francei, a cărei interese, ad bene notandum, eu le punu preste interesele republicei. Cându ablegatii aru fi aflatu la convenirea lor în Bordeaux în februarulu acel'a nenocitu monarchia déjà subsistinte séu aru fi restaurat'o indată, atunci eu nu a-si fi facutu nimicu, de a-si fi cătu de demultu republicanu spre a o sgnđu séu se-o superu. Sum de acea firma convingere, ca după teribil'a calamitate, în carea ne-a aruncatu ignoranti'a imperiului, necesitatea cea mai urgenta a fostu restaurarea puterii nōstre morale și materiale. De órē-ee inse republic'a fu aflata în Bordeaux de camera și existe inca de doi ani, francesii cei bunu, pre care eu îi opun barbatiloru de dreptu din liga, regimului combatatoriu, sa nu-si pēda nici tempulu nici puterea spre a nimici ceea ce odata e creatu. Doi ani de republica a restabilitu ordinea, ne-au rescumperatu teritoriulu țerei și au pusu o basa solida finantielor nōstre. Cātu reu și confusiune aru aduce pentru progresu trei luni de desbinare monarchica! Acéști'a aru fi periculu celu mai de aprōpe la casu cându sa se restōrne republic'a. Unu periculu mai îndepartatu nu e mai putienu ingrigitoriu. Loviturile, care de 80 ani punu în catusi republic'a și ierasi o deslēga, sunt o nenocine și o rusinē pentru țēr'a nōstra. Trebuie sa le punem capetu cu ori-ee pretiu, tōta bunavointia, totu curagiulu, tōta prevederea trebuie îndreptate a upr'a acestei nisuintie. Asiadara nebunii și fanaticii și intipuescu, ca regimulu legitimistu și clericalu aru mai potē prinde radecini în pamentulu nostru democraticu. Unu pasu 'lu va resturná, nu inse fără de a ingreuiá totu-odata finantielu nōstre, de a impedecá reorganizarea nōstra și de a ne face o prada mai usiōra pentru inimizulu nostru priveghiatoriu.

Déca starea Francei pretinde, cá sa fia linisce și sa dureze mai departe situațiea subsistenta, interesulu monarchiei cere altu ce-va. Regimulu bourbonicu aru numai putienu tempu înainte sea, potē numai putienu luni. Elu nu cugeta la aceea, de a consultá sufragiulu universalu, de care aru mai multu o tēma, cu atâtu mai putienu de a castigá țēr'a pentru dinastii, cari nu-i intindu mână de ajutoriu, ci se adopera a tragē cu intele folosu din puterea, pre carea templarea alegeriloru, ce urmara numai cu privire la pace, i-o dēte în mână și pre carea cele mai de aprōpe alegeri li o va smulge din mână. O necesitate imperativa ne constringe a întreprinde în tempulu celu scurtu ce-lu mai avemu, o lovitura decisiva. Ce-va mai târdiu va fi déjà târdiu. La necesitatea, de a lucrá iute, se mai adānge alt'a, de a lucrá în unire. Déca partid'a monarchica a bourboniloru aru rămāné desbinata, atunci ea aru rămāné și fără putere, chiaru și în camer'a acéști'a pre carea și întemeiază speranți'a sea. Sub acéști'a presiune a mersu contele dela Parisu cu invoirea întregi sele familie la contele Chambord și 'lu recunoscū de regele seu.

Indată în dlele dintāiu după 24 Maiu s'a dīsu, ca coalitiunea celoru trei partide e numai unu armistițiu, în care o partida va cercá a amagi și trantí pre cealalta. Lovitura e déjà executata. Bonapartismulu e inieptatu, orleanismulu se da însusi jos și legitimismulu clericalu rămāné stăpānulu terenului cescigatu de toti trei coalitii.

Pentru împreunarea ambelor monarchie bourbone erá alternativ'a, ca séu va acceptá contele Chambordu standardulu tricoloru séu ca principii de orleans voru primí standardulu albu. Se templă cea din urma. Greu a trebuit sa cada contelui dela Parisu renunțarea la memorabilulu și resolutulu testamentu alu tatalu seu. Nu mai putienu tortura au trebuit sa suferē principii d'Aumale și Ioinvill, a denegá anul 1830 și pre Luis Philipp, inse în zedaru, consideratiunile dinastice reportara victori'a și nu mai e nimenea în cas'a orleanistiloru, care sa nu fi pusu revoluțiunea dela 1789, principulu și symbolulu, la petiorele legitimității. Standardu

tricoloru și standardu albu sunt aici numai referinție prescurtate pentru cele două doctrine politico-sociale, care în instanți'a din urma desbina Francea de 80 ani.

Standardulu tricoloru reprezenta ceea ce capulu bisericeii catolice în o harhia a sea emanata de curēndu a numitu, „scandalulu unu dreptu nou“ adéca libertatea politica, libertatea consciinței, libertatea de presa, cercetare libera și progresulu nemarginitu alu societății sub sceptrulu sciinței. Standardulu albu reprezenta dreptulu divin, legatur'a între tron și altar, aservirea politica și ceea ce pentru societățile moderne e mai aspru și netolarabilu, aservirea teologica. Déca republic'a va subsistá mai departe, atunci principii de Orleans voru fi civi avuti și cu multa influința, daru mai multu nu. Déca inse standardulu albu va mai flaturá de pre tuilerie, atunci voru deveni principii de vitia înalta și de-ōrece contele Chambord nu are copii, voru fi și regi în Francea. Într'aceea bonapartistii, fără carii diu'a de 24 Maiu aru fi suferitu naufragiu, voru trecē confinielu și voru med'tá în Elveti'a și în Angli'a asupr'a calității apelului la poporu și asupr'a fericierei plebiscitului.

(Va urmá)

S a b i i u , 17/27 Aug. 1873.

În nr. 66 alu „Telegr. Rom.“ cetescu o epistola privată din partea Orastiei, în care se amintesc „de unu circulariu venit dela Sabiu subscris de nisce persoane înalte, dlu protop. Hanni'a, Elia Macelariu și Dr. Borci'a (?)“ prin cari s'aru fi impus poporului alegerea unoru persoane de deputati congresuali. Numele meu vine aci numai din erorē; căci atari circularie, dintre cari unulu este tocmai în acelu nr. 66. reproducu sunt subscris de înaltele persoane I. Hanni'a, E Macelariu, Vis. Romanu și Dr. Racuciu, și mie nici mi-au trecut prin gându a me impartasi la atari abuzuri de libertatea alegerii și a me face membru unei clice, carea după ce au semenatu simbolulu discordiei în politic'a nationala, imprascie asemenea sementia în sinulu bisericeii nōstre. Atât'a spre rectificare.

Dr. Ioanu B o r c i ' a ,
advocatu.

S a b e s i u 14/26 Augustu 1873.

On. red. În nr. dela 20 Aug, a op. diariu „Tel. Rom.“ a aparutu o corespondința din Sabesiu subscrisa de unu D. D. despre adunarea gen. dela 10 Aug, a. c. ca inteliginți'a romāna de aici și giuru a tēnuta cu scopu de a înființá o Reuniune pentru propagarea și înaintarea meseriloru între romānii din acestu tēnutu. La acéști'a corespondința me tēnu îndetoratu, în interesulu adevorului, a face reflexiunile necesarie, fără cari tōta acéști'a importanta afacere rămāné obscura on. publicu celitoriu.

Astfelu precum întreaga acelu raportu este ne-completu și defectuosu, tocmai asiá stralucesc și de unele intențiuni și aluziuni, cari nu pot s'ierbi nici spre folosulu causei, daru nici spre laud'a și înaltarea autoritului și a inspiratoriloru sei. Domnii advocati, cari la acea adunare au compus asiá numit'a opusitiune, nu numai că n'au combatutu acéști'a salutar'a idea, ci s'au dechiaratu în principii și de acordu cu acéști'a neincungiorata întreprindere. Inse au combatutu procedur'a initiatoriloru care n'a fostu alt'a decâtu cea mai pronunțata ignorare și despretuire a inteliginței de aici; daru nu este minune, fapt'a aréa omulu.

Dovēda ca domnii combatenti n'au fostu și nu sunt inimizii acestei importante cause este, ca acei domni primira a fi alesi în comisiunea de 7, care constá din dd. Sim. Balomiri jude reg. Ioanu Deacu, protop. rom.; Ioanu Paraschivu subude reg. cerc. Ioanu Bojti'a adv. Ioanu Munteanu adv. Ioanu Stoicenti'a par. rom. și Ioanu Bena'a propr. și care va avē se compuna statutele necesarie cari se voru debate în a dōu'a adunare generala.

Deci aru fi prea consultu déca domnulu D. D. aru cugetá „insusi“ mai înainte despre cele ce voiescu se înainteze publiculu. Se scrie cu mai multa obiectivitate și sinceritate, căci nu fia-care celitoriu romānu este „invetiatu“ cá d-sea, cá se pricepa în mai multe feluri. În fine corespondințele D. D. fia seriosu provocatu a nu scuturá la stălpulu concordiei și armoniei, ce a domnitu și domnesce între inteliginți'a romāna de aici în tōte afacerile nōstre nationali comune și locali; sa se ferescă a provocá cu deadiosulu neintiegere și cēta în aceste pārti,

unde numai solidaritatea a domnitu pāna acum'a. Déca crede a fi lucratu bine punēndu-se în servitiulu unei clice parasite, fia cu credinți'a sea, inse nu presupune ca toti cei-a-laltu sunt siliti a-lu urmari pre acéști'a glorioasa cale, în acéști'a stralucita virtute a sea. Dealmintrea d. clericu aru folosi mai multu, déca s'aru nisui a completá cele multe ce-i prea lipsescu la inima și minte: apoi n'aru stricá se nu prea vite a mai portá cu sine și nafram'a de busunariu.

Lēra clicei deocamdata fia-i de ajunsu lectiunea, ce a capetatu la recetele alegeri, ce s'au facutu pentru congresulu nostru nationalu bisericescu. Clicasii inse daru s'aru nisuitu contr'a barbatiloru doriti de poporatiunea acestui tractu. Dintre clericali s'au alesu D. Moise L a z a r u , ases. consist. cu 32 voturi. Voturi au mai capetatu D. protop. Al. Turdosianu 19, vot. D. Badila 10 vot. stralucitulu consil. pens. Elia Macelariu inca a fostu de fatia la alegere, și apoi s'a dusu inte din biserica.

Alegerea deputat. seculariu, ce s'a intemplat în 24 Aug. a. c. a fostu cu multu mai interesanta, pentru ca si lupt'a a fostu mai animata. Rivalii, asiá dicēndu, au fostu numai doi. D. adv. și fostu deputatu de aici Ioanu B o j i t i ' a și d. Ioanu T a c i t u , profes. gim. din Brasiovu și, totu-odata, ginerele d. protop. de aici Ioanu Tipeiū. Causele rivalisatiunei animate usioru s'aru potē imaginá, mai alesu déca vomu considerá, ca elu întâiu este fōrte cunoscutu pre aici, iēra alu doilea delocu nu. Cu tōte acestea d. Ioanu Bojti'a a capetatu 1977 iēra d. Tacitu 1421 (!) voturi. Apoi au mai capetatu cá din seniu dd. Ioanu Muntēnu, adv. Ioanu Ghibu, I. Maieru și I. V. Barciannu putienu voturi, de-si cestor'a acum'a nici prin minte nu le-a trecut a se candidá. Deci d. Ioanu Bojti'a fu proclamatu deputatu alesu cu majoritate de 558 voturi. Alesulu fu invitatu prin deputatiune de trei a se presentá în midiloculu reprezentatoriloru și a se dechiará déca primesce séu la mandatulu.

D. deputatu presentāndu-se, după putienu momente, la loculu scrutiniului fu primitu cu vine și îndelungate aclamatiuni și ovatiuni. După aceea tēnendu unu discursu acomodat, în care multiamă pentru increderea escigata, dechiará a acceptá mandatulu și promise solenu a lucrá și nisui pentru adevoru și dreptate, pentru binele bisericeii și a natiunei și după dorinți'a alegatoriloru sei, care este și a sea. Discursulu urmara repetite aplause fragorose și cu acéști'a scrutinare se incheiá prin d. comisariu Ioanu Paraschivu.

În fine nu potē se nu facu două observări. Inteliginți'a nōstra prea putienu aréa poporulu folosulu și important'a constituțiunei bisericeii nōstre; și astfelu pre poporu și aici 'lu cuprindo lepr'a indiferentismulu nespusu. D. e. chiaru aici la noi, în centru, dintre 600 votanti îndreptatiti deabiá au votatu vre-o 68 (!). Acéști'a mai are órē lipsa de comentariu? Respondia inteliginți'a, preotii, dascalii și domnii.

Miasmele ce marele Musti dela infalibil'a „Albin'a“ respāndesc cu multa nerusinare în trebile arhiepiscopiei nōstre, a provocatu aici multa indignatiune și nespusa disgustare. Me miru, cum de chiaru la noi romānii astfelu de creatiuni și productiuni potē avē asiá îndelungata esistența și crediementu. Sēu dōra la tōte aceste și asemenea numai credulitatea și sinceritatea nōstra este de vina?!

Unu proprietariu.

Episola deschisa

Dōmnei Emili'a R a t i u cā vice presiedința societății de lectur'a a damelor romāne din Turd'a.

Dōmn'a mea! Damele romāne din Turd'a, înainte de ast'a cu vre-o 10 ani, petronse de necesitatea înființării unei societăți de lectur'a, spre a potē pune stavila la torrentele magiarisatoriu, prin concursulu diareloru loru au și înființatu de multu ostal'a societate de lectur'a.

Aventulu românismulu produsu prin acéști'a societate a fostu la inceputu intru adevoru înbușcatoriu. Dar' dorere! și de 3 ori dorere! ca indiferentismulu unoru membre, cari s'au obrusu a fi conducătorie acestei societăți, — concentrāndu în o singara persōna oficiulu de vice presiedinte, casarésa și bibliotecarésa, — au trebuit se inadusiesca în pepturile nōstre și acéști'a bucuria nobila. — Dá! fiindu ca acea persōna cu triplulu rol, — pre carea — déca nu me înșelá Dōmn'a mea! — domniat'a inca o cunosce fōrte bine — în locu de a-si fi folositu puterea dictatorica intru prosperarea

acestui micu focalariu natiunali au folosit'o in detrimentulu lui.

Societatea de lectura, — carea pâna la anulu 1865 tienea siedintie regulate, in cari oficialii respectivi si dá computuri si rationi esacte despre starea bibliotecei si a cassei, — de atunci nu numai ca nu face nimicu din tóte acestea, dara membrele, cari au concursu cu denariile loru, suntu lipsite si de placerea de a se potea distrage priu lector'a de carti din bibliotece'a loru, si se vedu silite a-si luá refugiu la bibliotece straine din locu. Fiindu ca din bibliotece'a, care pâna la anulu 1865 se aflá in stare inffloritória, adi se vede a nu fi de câtu o ruina desolata!!!

Dara ce se dîcu despre cass'a societátiei? ca óre in ce stare se va fi afládu, nu sciu! Totu ce sciu este, cá abstragendu dela alte venite, déca nu me insielu, din balulu datu in favorulu societátiei la anul 1866 in 1 Ianuarie, au incurso unu venitu curatu cam de 150 fl. v. a. dara apoi ca acei bani intru adevuru se afla in cass'a societátiei, séu suntu depusi spre fructificare, ori unde suntu? nu scie nime a fara de dóm'n'a casirésa; fiindu ca tóte urgarile nóstre, de pâna acum'a, cá se ni se dee o socóta au fostu inzedaru.

Dei dara Dóm'n'a mea! In sperantia, ca D't'a cá dama, esti mai susceptibila si nu vei remáné, cá multu altii, surda la vocea publicitátiei, te rogu cu intetire, in interesulu publicu si alu reputatiunei dtale, se conchiemi cátu mai ingraba o adunare generala a dameloru din locu, unde, dandu deslusirile necesarie in privintia celoru sublevate, se reinfiantiamu déca se mai póte societatea de lectura ee se vede a-si dormi somnulu de mórte, séu se potemu face dispositiunile, ce se voru vedea a fi de lipsa.

Turd'a in 16/28 Augustu 1873.

O membra.

Varietáti.

** Domnitoriulu Romaniei Carolu I, in caletoria sea cátra casa a sositu Joi in 16/28 l. c. cu unu trenu separatu in Brasiova si in 17/29 la resiedintia de véra in castelulu Sinai'a.

(+) Vineri dupa smédi la 3 óre s'a immortalatu maistrulu-cismariu de aici Ioanu Bogorinu, unulu dintre cei diatáiu meseriasi crescuti in Sabiu. Densulu de origine din Ogn'a de lângá Sabiu remasu fára de tata din prunci'a cea mai frageda, primí in loculu nascerei elementele de instructiune, invetiá meseri'a sea in Sabiu, de unde spre perfectiunarea meseriei sele intreprinse diverse caletorie cá sodalu, in fine cá maistru casatorindu-se se asiedia in Sabiu. In tempulu din urma nemultiamitu cu castigulu celu de altmintrea frumosu din cerculu celu restrinsu alu cetatiei Sabiului au intreprinsu caletorii in Romania cu scopu de a-si gási deposite nóue si mai mari pentru marfa sea. Dara tocm'a cându erá sa incépa realisarea intreprinderi o impregiurare fatala, unu focu, la care cá membru alu pompieriloru din locu, a alergatu si a ajutatlu i-a redeseptatu o valemare a organeloru interne, causata de mai nainte de nisce ómeni rei, carea a devenitu asiá de periculósá incátu a trebuitu a se supune unei grele operatiuni. Dara acést'a n'a folositu nimica. Si asia intre mari doreri a reposatu Mercuri in 15/27 Augustu sér'a, lasádu-o vedova cu doue orfane de tata in prunci'a cea mai frageda, in etate de 30 ani. Dela infiantirea Reuniunei sodaliloru románi de aici a fostu pâna la mórtea sea unu membru fidelu alu acesteia, pentru acést'a membri reuniunei cu stégulu loru au si participatu la immortalarea cea arangiata intr'unu modu corespondiatoriu din partea jalnicei sele socie si jalniciloru sei socri. Fiei tierin'a usióra!

** Diurnalele unguresci pare ca procedu sistematicu a descrie pre románi cá cei mai supersticiosi ómeni de pre lume si enarédia mai din tóte comunele de cându graséza coler'a cáte o anecdota, carea o aplica la románi. Scopulu e invederatu cá sa descrie pre románi inaintea lumii cá pre cei mai inapoi remasi in cultura. Domnii cari gasescu in relatiunile de felulu acést'a o petrecere, aru trebui sa nu uite ca nu numai románii dara si ai dloru suntu preocupati de superstitiuni, mai departe aru trebui sa scie ca enaratiunile cari le facu tieranii nu suntu totu-odata si convingerile loru si ca in fine cine e de vina, déca poporulu nu are cultur'a receruta, carea sa-lu desbrace de ori-ce superstitiune?

** Animalele. Sciinti'a si esperienti'a adeveresce, ca fia-cere animalu traiesce de cinci séu siése ori mai multu de cátu tempu se cere la crescerea lui perfecta.

Cámil'a cresce optu ani, traiesce de cinci ori 8, adeca 40 séu 44 de ani; calulu cresce in cinci ani, si traiesce de 5 ori 5, adeca 35 ani; vitele si leulu crescu 4 ani si traiescu 16 séu 20 ani; cánele cresce in doi ani, si traiesce 10—12 ani; pisic'a cresce 18 luni si traiesce 9 séu 10 ani; omulu cresce pâna la anulu 20, cáci organele óscoloru atunci 'si ajungu complet'a desvoltare, de acea aru trebui sa traiesca de 5 ori 20, adeca 100 de ani.

Telegramu.

+

Nasendu 30 Aug. 9 óre 30 min. sér'a. Dlu Dr. Ioane Lazaru directoru gimnasialu a repausatu. Caracteru natiunale consecinte neinfrangiveru, moderatu, cu prevedere, lumina scumpa perdu románii.

Consternatulu Ioachimu Muresianu.

Concursu.

Statiunea de invetiatoriu la scóla populare gr. res. din Turnisioru lângá Sabiu, impreunata cu unu salariu anuale de 142 fl. 50 xr. v. a. 3 stángini de lemne de focu din care se incaldiesce si scóla si cuartiriu naturalu in edificiulu scólei, au devenitu vacanta.

Deci spre ocuparea acelei'a se deschide concursu pâna in 15 Sept. a. c.

Doritorii dela cari se cere cá sa fia cantareti si typicari, concoursele bine instruite, sa le adreseze la subscrisulu.

Sabiu 16 Augustu 1873.

I. Hanni'a,
protop.

(1—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scóla gr. res. din comun'a Galesiu scaunulu Salistei, impreunatu cu unu salariu anuale de 200 fl. v. a. in bani, unu stanginu de lemne de focu si cuartiriu naturalu in edificiulu scólei, se deschide concursu pâna in 31 Augustu a. c. —

Competitorii, concoursele loru instruite dupa prescrierea „Statutulu Organicu“, sa le adreseze la comitetulu subscrisu: pr. Salisce.

Galesiu 11/23 Augustu 1873.

Comitetulu parochiale in contielegere cu p. protopresviteru.

(1—3)

57/873.

Insciintiare.

Cei-ce dorescu a-si procurá portretulu fundatorulu Gojdu litografatu pre hárthie alba pretiulu 1 fl. iéra pre hárthie China 1 fl. 50 xr. sa se adreseze cu asignatiune postale dedreptulu cátra „Administratiunea fundatiunei lui Gojdu“ (Budapest Városháztér 8. sz.). Colectorii voru primí la 10 esemplare unulu gratuitu.

Bud'a Pest'a 6 Aug. 1873.

Pentru representantia fund. lui Gojdu:

Georgiu Mocioni.

Cav. de Puscariu,

notariu.

(2—3)

Nr. 467.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu diriginte la scóla granitiarésca din Tientiari, cu unu salariu anuale de 240 fl. v. a, din fondulu scolasticu centrale, cortelu liberu si lemne de focu dela comuna, apoi a postulu de invetiatoriu secundariu la scóla granitiarésca din Sin'a cu unu salariu anuale de 180 fl. v. a, asemené din fondulu scolasticu centrale, cortelu liberu si lemne de focu dela comuna, se escrie concursu pâna la 19/31 Augustu a. c. Doritorii de a ocupá aceste posturi au de a-si substerne supliciele instruite cu documentele de lipsa la

Sabiu 6/18 Augustu 1873.

Comitetulu administrativu alu fondulu scolasticu alu fostiloru granitieri din regimentulu románu I.

(2—3)

ad Nr. c. p. 15/1873.

Concursu.

Pentru ocuparea de 3 posturi invetiatoresci la scóla gr. or. in Sighisior'a se deschide concursu pâna in 15 Septembrie st. v. a. c.

Emolumentele suntu:

1. Pentru invetiatoriulu de clas'a a III 300 fl. v. a. si 3 stenjini de lemne.
2. Pentru invetiatoriulu de clas'a a II 250 fl. v. a. si 3 stengini de lemne.
3. Pentru invetiatoriulu de clas'a I-ia 175 fl. v. a. si cuartiro de o persóna in edificiulu scólei si lemne pentru incalditu de ajunsu.

Cáte 175 fl. din lefele de susu se redica cu cuitantia in rate lunarie din cas'a alodiala si restulu pâna la 300 fl. si 250 fl. dela comun'a bisericésca.

Concurentii au de a-si asterne supliciele loru instruate in intielesulu Stat. org. la comit. subscrisu parochiale sub adres'a presiedintelu Ioanu Siandru.

Invetiatorii suntu obligati pre lângá obiertele proponende in scóla, se conduca in tóta Duminec'a si serbatórea cantárite bisericesci la st'a liturgia in coru cu copiii din scóla si a tiené órele de repetitiune.

Cei ce voru documentá unu tempu mai lungu de servitiu invetiatorescu si cualificatiune mai coresponditória voru fi preferiti.

In contielegere cu protopresbiterulu respectivu. Sighisior'a in 20 Augustu 1873.

Comitetulu parochialu.

(3—3)

I. Siandru.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei de parochu in vacant'a parochia Stoiceni de clas'a a III in protopresbiteratulu Solnocului alu II, se descide prin acést'a concursu in intielesulu inaltei ordinatiuni Consistoriale din 26 Iulie nr. 721 1873 pâna la 14 Septembrie a. c. in-carea di se va face si alegerea de parochu

Emolumentele suntu:

1. Dela 80 familii cáte 2 ferdele mari de curazu nesfarmitu, si 1 di de lucru cu palmele.
2. Usulfructulu cimenterului.
3. Stol'a indatinata.

Doritori de ocupá acést'a statiune au a-substerne concoursele loru subscrisulu instruate in sensulu Statutulu Organicu si a regulamentulu adusu de sinodulu archidiecepsanu din acestu anu, pâna la terminulu susu atinsu.

Cupsieni in 8 Augustu 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu

Samuilu Cupsi'a

Prot. gr. or.

(2—3)

Concursu.

La scóla romána poporala gr. or. din Purcarenii in protopopiatulu 1-iu alu Brasiovlui, fiindu de lipsa si alu 2-lea invetiatoriu se escrie pentru ocuparea acestui postu invetiatorescu concursu cu terminu pâna la 20 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

Salariulu anuale de 200 fl. v. a.

Competitorii la acestu postu au a-si tramite supliciele loru instruite in sensulu Statutulu Organicu si adresate Pré Onoratulu Domnu Protopopu Iosifu Baracu in Brasiova.

Purcarenii in 10 Augustu 1873.

Comitetulu parochialu

Ioane Bogdanu

Parochu cá Presiedinte.

(2—3)

Anunciu.

Copii de scóla, cu deosebire studenti se primescu in costu, cuartiri si tóte cele trebuincióse pre lângá conditionile cele mai moderate.

Nicolau Beu

fostu hotelieru, strad'a macelariloru Nr. 27.

INDREPTARE. In nr. 66 alu acestei foi s'a veritu o eróre, fati'a 252. column'a 3-a alin. 2-a sírulu columnei 4 si 5 in locu de: „consortiuulu multu iubítulu si proscrisulu“, are sa sune: „consortiuulu multu iubítulu si proscrisulu“.